

Боже!

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Защо-то ходихте да го търсите въ Венеційѣ!
Защо-то бяхте отишли да го търсите въ пькъль-тъ!
Защото ва видѣхъ като го слѣдвахте! като тича-
хте както лесица подиръ жертва-та си! Защо-то
го гледахте и сега съ насълзены и пламенны очи!
Защото му сте ся прѣдали съ сичко-то сърдце,
госпоже! Защо-то ми стига толко срамъ! Защо-то
е време да си отмѣстиж честь-тъ и да пролѣиж кръвъ
около легло-то си, разумѣвате ли, госпоже!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Донъ Алфонсе....

ДОНЪ АЛФОНСЪ.

Мълчете, — Огъ сега нататъкъ бдете надъ лю-
бовници-гъ си Люкреція! Поставете кого-то иска-
те за вардачь при врата-та отъ коя-то ся влиза въ
пощия-тъ вы стаиж; нъ азъ щж изберж този кой-
то трѣба да стои при врата-та отъ гдѣ-то ся и-
злиза, — джелатияж ще стои тамъ!

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Милостивый господарю, заклевамъ ся....

ДОНЪ АЛФОНСЪ

Не ся кълпете. Клетвы-гъ сж за народтъ про-
чее оставете на старна тѣзи оправданія.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Ако да знаете....

ДОНЪ АЛФОНСЪ.

Госпоже, казвамъ ви мразиж всичкж-тъ Борд-
жievж фамилиж, и проклевамъ часъ-тъ и минутж-
тъ, въ коя-то ва залюбихъ! Трѣбва да ви кажиж най-